

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA *LAUDATE DEUM*.

Papa Francesc.

5. Què s'espera de la COP28 de Dubai?

56. Necessitem superar la lògica d'aparèixer com a éssers sensibles i alhora no tenir la valentia de produir canvis substancials. Sabem que, a aquest ritme, només en pocs anys superarem el límit màxim desitjable d'1,5 graus centígrads i en poc temps més podríem arribar als 3 graus, amb un risc alt d'assolir un punt crític. Encara que no s'arribés a aquest punt de no retorn, la veritat és que les conseqüències serien desastroses i s'haurien de prendre mesures de manera precipitada, amb costos enormes i amb conseqüències econòmiques i socials gravíssimes i intolerables. Si les mesures que prenem ara tenen costos, aquests seran molt més pesats com més esperem.

57. Considero imprescindible insistir en el fet que «buscar només un remei tècnic a cada problema ambiental que sorgeixi, és aïllar coses que en realitat estan entrelaçades, i amagar els veritables i més profunds problemes del sistema mundial». És veritat que són necessaris els esforços d'adaptació davant dels mals que són irreversibles a curt termini. També són positives algunes intervencions i avenços tecnològics que permetin absorbir o capturar els gasos emesos. Però correm el risc de quedar-nos tancats en la lògica de sargir, col·locar pedaços, lligar amb filferro, mentre per sota avança un procés de deteriorament que continuem alimentant. Suposar que qualsevol problema futur podrà ser resolt amb noves intervencions tècniques és un pragmatisme fatal, destinat a provocar un efecte bola de neu.■

(continuarà)

Diumenge, 15 de setembre de 2024. Núm. 773

TEMPS DE DURANT L'ANY: DIUMENGE XXIV

“VÓS SOU EL MESSIES”.

Podríem dir que amb l'evangelí d'avui comença el camí de la creu: el Viacrucis. Jesús comença a instruir els seus deixebles sobre el veritable sentit del Messies.

Si hem escoltat bé la primera lectura, del llibre del profeta Isaïes, se'ns ha presentat la veritable figura del Servent sofrent, que triomfa, no amb el poder i la glòria, sinó amb el dolor i el sofriment. És un text molt semblant al que llegim el Divendres Sant: “he parat l'esquena als qui m'assotaven... no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades”.

Jesús, essent encara a Galilea, pregunta als deixebles. Vol saber què pensa la gent d'ell i del seu ministeri. Però acaba fent la pregunta directament als seus deixebles. I ens la fa també, avui, a tu i a mi: “I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?”

No és una pregunta retòrica. És una crida a la professió de fe: Hi creiem, o no hi creiem? El volem seguir, o no? Estem disposats a anar fins al final amb ell?

I és per això que anuncia quin és el final: “El fill de l'home ha de patir molt...”

Sorpren, una vegada més, la naturalitat amb què l'evangelista Marc ens transcriu la resposta plena de fe de Pere: “Vós sou el Messies” i la negativa del mateix Pere a aquest inesperat final, que li val ser anomenat Satanàs, pel mateix Jesús.

També nosaltres, massa sovint, som Pere. Confessem que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, però no volem la creu ni per a ell ni, menys encara, per a nosaltres. Ens fa por, ens acovardeix.

“Qui vulgui venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi”.

Recordem aquella piadosa tradició de l'església de Roma: Pere, davant les persecucions determina fugir de Roma. Pel camí troba Jesús: ¿On aneu, Senyor? (Quo vadis, Domine?). El Mestre li respon: A Roma, per tornar-hi a ser crucificat. Pere aprèn la lliçó i ple de valentia torna a la ciutat al costat de la comunitat que continuarà pregant per ell, perquè no defalleixi i pugui confirmar en la fe els seus germans.

Refermem doncs la nostra fe. Renovem la professió de fe en el Crist Jesús. Com Pere, diem: “Vós sou el Messies”. I disposem-nos a acceptar la creu, que no és altra que el compliment de les obres que han d'acompanyar la fe i que fan que la fe sigui viva, com ens ho recordava sant Jaume en la segona lectura.

Davant l'altar, on es fa present el sacrifici de la creu del Crist, renovem la nostra adhesió incondicional i fins a les últimes conseqüències al nostre Mestre i Senyor, el Fill de Déu que ha vingut a salvar el món. ■

* * * * *

14 DE SETEMBRE L'EXALTACIÓ DE LA SANTA CREU El dia 14 de setembre es celebra la festa de l'Exaltació de la Santa Creu. En aquesta diada se sol fer el Ritu de la Benedicció del Terme.	15 DE SETEMBRE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS El 15 de setembre se celebra la Festa de la Mare de Déu dels Dolors, que també es commemora el divendres abans del diumenge de Rams.
---	---

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 14: 18,30: Joan Juanola i Angelina Bohigas

Diumenge, 15: 12,00: Ferran Pérez i Elvira Boluda
18,30: Pel poble

Dilluns, 16: 18,30: Mons. Carles Soler i Perdigó

Dimarts, 17: 18,30: Enric Romero

Dimecres, 18: 18,30: Família Cateura Ribot

Dijous, 19: 18,30: Gala Gubieva

Divendres, 20: 18,30: Intenció particular

Dissabte, 21: 18,30: Joan Juanola i Angelina Bohigas

Diumenge, 22: 12,00: Remei Torrellas Roca (aniversari)
18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

HAN CELEBRAT EL MATRIMONI

Ignasi-Dídac Artero Perea i Claudia López Palomo

HA MORT EN EL SENYOR

Manolo Hernández Boix